

Homeopatiasta apua

Pienten lasten yleisimpiä vaivoja ovat tulehdussairaudet. Lasten lääkärissäkäynneistä n. 90 % muodostuu erilaisista infektiotapauksista.

Myös homeopaattien vastaanotolla käyvistä lapsista useimmat kärsivät jonkinlaisesta tulehduksesta. Useimpiin liittyy myös kuume.

Kun kehon solut joutuvat alttiiksi taudinaiheuttajille, kemiallisille aineille, fyysisille tms. vahingoille, tapahtuma käynnistää tulehdusprosessin. Tulehdus on kehon puolustusreaktio vieraita tunkeutujia, sairaudenaiheuttajia tms. vastaan. Prosessin tavoitteena on päästä eroon vieraista aineista kuten myrkyistä, bakteereista jne. ja tietysti myös palauttaa kudosten tasapaino.

Kuume

Kuume sinänsä ei ole varsinainen sairaus, vaan oire. Kuumeen tarkoituksena on 'hiostaa' taudinaiheuttajat pois kehosta, saada aineenvaihdunta vilkastumaan ja sitä kautta pöpöt kehon ulkopuolelle niin pian kuin mahdollista.

Kuume on siis pikemminkin liittolainen kuin vihollinen. Kuumeen aiheuttajana voi olla alkava korvatulehdus, bronkiitti tms. Siksi homeopaattisesti tarkastellen onkin tärkeämpää löytää lapsen kokonaisuireita vastaava, samankaltainen lääkeaine hoitamaan tilannetta kuin pyrkiä alentamaan kuumetta keinotekoisesti. Homeopaattinen simillimum alentaa kyllä kuumeen samalla, kun se hoitaa pikkupotilasta kokonaisvaltaisesti. On hyvä miettiä myös sitä, mistä vaiva mahdollisesti on aiheutunut. Syy saattaa vaikuttaa homeopaattisen lääkkeen valintaan.

Nuha/Flunssa

Mihin tahansa jäljessä mainituista aineista voi liittyä aina myös kuume.

Aconitum on usein ensimmäinen aine vilustumisoireisiin. Lapsi on leikkinyt kylmässä, kuivassa tuulella ja sairastuu. Tavallisesti oireina aivastelua, kurkku tuntuu polttavalta, lapsi on janoi-

nen ja haluaa jotain kirpeää juomaa. Levottomuutta. Mahdollisesti korkeaa kuumetta. Kasvot punehuneet. Oireet syntyvät todella nopeasti ja useimmiten rajuihin. Lapsi voi olla peloissaan. Aconitum-vaiheeseen ei tavallisesti liity vielä tulehduseriteitä.

Antimonium tartaricum

Hyvä aine limaisessa flunssassa, jossa lapsen hengittäessä rinnasta kuuluu 'porinaa'. Lima kuulostaa irtonaiselta, liikkuu hengityksen tahdissa, mutta lapsi ei saa sitä yskityksi ylös. Saattaa haukkoa henkeään, usein unelias, kasvot kalpeat ja hiki-set. Kieli voi olla valkoisen katteen peitossa. Haluaa olla itsekseen. Olo on parempi istuma-asennossa. Samoin raikkaassa, viileässä ilmassa.

Belladonna

Kuva syntyy äkillisesti, lapsi on esim. hikisenä riisunut vaatteensa ulkona ja vilustunut. Belladonna-kuvassa lapsen kasvot ovat tummanpunaiset, pupillit suuret ja mustat. Silmät ovat valonarat. Kuume kipuaa 40:een, silti pikkuinen voi valittaa palelevansa. Peittoa nostettaessa lapsi hehkuu kuin uuni. Hän voi hourailia, näkee näkyjä. Tavallisesti hänellä on jano, haluaa sitruunasoodaa tms. kirpeää juomaa. Kivut tuntevat jyskyttäviltä, valtimot sykkivät voimakkaasti. Potilaan olo pahentuu kosketuksesta, valosta, melusta. Oloa helpottaa, kun hän makaa vuoteessa takakenossa.

Eupatorium

Intiaanien käyttämä lääkeaine, joka sopii hyvin flunssaan, jossa luita särkee ja selkä tuntuu olevan poikki. Potilaalla on sammumaton jano, hän haluaa tavallisesti kylmää juomista. Lapsi voi haluta myös jäätelöä. Kylmän tunteet alkavat tavallisesti ristiselästä.

Gelsemium

Gelsemium-tila syntyy vähitellen. Säänvaihte-

luilla voi olla osuutta asiaan: talvella esim. kylmä ilma on muuttunut nuoskaiseksi. Lapsi on vuoron perään kuumissa ja viluisissa. Kylmänväreet tuntuvat kulkevan pitkin selkäpiitä. Pää tuntuu raskaalta, silmäluomet ovat paksut kuin nakkimakkarat, jäsenet ovat äärimmäisen painavat. Pikkupotilas haluaa olla omissa oloissaan, ei ole janoinen. Aivastelua ja vetistä eritettä nenästä. Olo helpottuu hikoilusta, runsaasta virtsaamisesta, raikkaasta ilmasta.

Pulsatilla

Sopii usein kypsään flunssaan: eritteet ovat paksuja, vaalean kellertävän vihertäviä. Lapsi on itkuinen, haluaa olla äidin sylissä, haluaa lohduttelua. Vaikka hänellä olisi korkeakin kuume, hän on tavallisesti janoton. Silmät voivat olla tulehtuneet ja kellertävän rähmivät. Aamuisin jopa muurautuneet umpeen. Vaikka lapsi valittaa kylmää, saattaa silti haluta raitista ilmaa.

Tukkoinen nenä on miltei kiusallisimpia flunssaoireita.

Sinusin-nenäsuihke avaa tukkoisia hengitysteitä ilman että se kuivat- taitaisi limakalvoja tai painaisi oireita syvemmmälle organismiin.

Angina/Kurkkutulehdus

Kurkkutulehduksessa on tavallisesti kysymys nielurisojen tulehduksesta. Nehän ovat lymfakudosta, joka toimii osana kehon immuunipuolustusta. Aika usein taudinaiheuttajaksi koululääketieteessä todetaan streptococci-bakteeri. Homeopaattisesti taudinmääritykseen kuuluu tietenkin potilaan oireita vastaavan lääkeai-

neen löytäminen.

Angiinan hoidossa tulee kyseenä aikaa usein **Lycopodium**. Tyyppillistä Lycopodium-angiinalle on se, että kivut näyttävät hyppivän oikealta vasemmalle ja sitten taas takaisin oikealle. *Potilas haluaa kuumaa juotavaa*. Kylmä juoma tekee olon pahemmaksi. Pisteleviä kipuja niellessä. Kurkku on kipeä ja kuivan tuntuinen. Nielurisat turvonnut ja mahdollisesti märkäiset.

Lachesis on erinomainen "kurkkua" homeopatiassa. Sen kivut ovat vasemmalla puolella kurkkua. Ne hyppivät myös oikealle ja sitten taas takaisin vasemmalle, siis päinvastoin kuin Lycopodiumilla. Lachesiksellä on *tukehduttava tunne* kurkussa, ikäänkuin pala, joka niellessä painuu alas, mutta palaa sitten takaisin. Varsinkin nesteen nieleminen tekee kipeää. Kaulaliina kurkun ympärillä tuntuu ahdistavalta. Kurkku on erittäin kipeä, pieninkin paino kaulalla pahentaa tilaa. Kurkku ja nielu ovat tummanpuhuvat, sinipuna-

Mercurius solubilis

Tyypillistä Mercurius-angiinalle on kirvelevä, poltteleva kipu, nieleminen tekee kipeää, jopa niin paljon, että potilas pyrkii estelemään sitä. *Sylkeä erittyy runsaasti*, suussa on paha haju, kieli kostea, potilaalla on kuitenkin jano. *Niellessä kipu tuntuu ulottuvan korvaan*. Kurkussa on usein märkäistä katetta, nielu on turvonnut ja näyttää sinipunaiselta.

Korvatulehdukset

Lasten korvatulehduksissa on usein kyse välikorvan tulehduksesta, jonka aiheuttajana voi olla pitkään jatkunut nuha- tms. hengitystietulehdus. Seuraavat ainekuvat tulevat usein esiin homeopaattisesti korvatulehduksen hoidossa.

Aconitum. Aiheuttajana tavallisesti kylmä tuuli. Kivut ovat jyskyttäviä, polttelevia, repiviä. Kasvot punehuneet, kova kuume. Eritteitä ei yleensä ole vielä. Lapsi on rauhaaton, pelokas. Haluaa juotavaa.

Belladonna. Jyskyttävät, kovat, voimakkaat kivut. Lapsen kasvot tulipunaisten, pupillit suuret; kova kuume, hourailua. Oireet pahimmillaan klo 15.00.

Chamomilla. Pistelevät, repivät kivut, korvat arat tuulelle. Korvissa

tuntuu hölskyvän vettä. Lapsi on äärettömän kiukkuinen. Tulehdus alkaa usein illalla. Korvalehti turvonnut, kipeän korvan puoleinen poski on tavallisesti punainen.

Pulsatilla. Limaiseen keskikorvan tulehdukseen. Korvat lukossa. Särky on pahimmillaan yöllä, lapsi on itkuinen, haluaa syliin, ei halua olla itsekseen. Ulkokorva voi punottaa, on turvoksissa. Lapsella ei kuumeesta huolimatta ole jano. Saattaa haluta raikasta ilmaa.

Ennaltaehkäisyä

Hyvä perusterveydentila on erittäin tärkeä ennalta ehkäisijä. Lapset, jotka saavat homeopaattista rakennehoitoa, ovat vähemmän alttiita erilaisille akuuteille vaivoille, ts. "terve ihminen ei sairastu". Flunssaa voidaan toki pyrkiä ehkäisemään ennalta myös nk. nosodin avulla:

Influenzin 30 c - rakeita otetaan kaksi kertaa kuukaudessa koko flunssakauden ajan. Omat asiakkaani ovat olleet iloisesti yllättyneitä, kun ovat välttyneet taudilta tosi tehokkaasti.

Annostelusta

Nyrkkisääntönä voi pitää sitä, että mitä matalampi potenssi, sen useammin ainetta toistetaan. Jos lääkkeellä ei kuitenkaan ole minkäänlaista vaikutusta potilaan vaivaan, on turha sitkeästi jatkaa annostelua. On kyse väärästä lääkkeestä ko. oireisiin nähden. Esim. potenssia 30 voi akuutissa tapauksessa toistaa 3-4 kertaa päivässä, alhaisempia potensseja jopa 5-6 kertaa.

Paljon sekaannusta aiheuttaa annoksen suuruus. Tavallisesti pille-reitten tai tablettien tarkalla lukumäärällä ei ole ratkaisevaa merkitystä. Homeopaattisen aineen teho määrittyy ennen kaikkea sen mukaisesti, kuinka *samankaltainen lääkeaine* on potilaan vaivoihin nähden, *missä potenssissa* ainetta otetaan ja *kuinka monta kertaa*. Tärkeää on seurata potilaan vointia annostelun aikana. Jos lapsi alkaa voida paremmin lääkkeen saatuaan, ei ole tarpeen toistaa annosta niin kauan kuin hyvä olo jatkuu.

Hyvää vointia lukijoitten talveen!

TEKSTI Marjut Eckstein, homeopaatti
(vastaanotto mm. Sofianova/ Helsinki)
KUVAT SAN